

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ Ἀθηνῶν: Ἐτησία, δρα. 13. Ἔξαμ. 8.—Ἐπαρχιῶν: Ἐτησία, δρα. 20.—Ἔξαμ. 10.—Ἐξωτερικοῦ: ερ. γκ. 22. Ἔξαμ. 11. ἈΓΓΕΛΙΑΝ. Ὁ στίχος ἀπὸ λ. 30. δις 20. τρίς 30. πεντάκις 40. ἑκτάκις 50. ὄκτακις δρα. 1.10. ΔΙΑΤΡΙΒῶΝ ὁ στίχ. λ. 20

Γραφεία τῆς ΝΕΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ἐγγὺς τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ἐν ὄδῳ Μουσῶν, ἀρ. 3 (οἰκία Ἀμβροσίου Κάππαρη).

9 Μαρτίου. Τῶν ἐν Σεβαστείᾳ 40 μερῶν
Mars 21, St Benoit
Ανατολὴ ἡλίου ὄρα β. λ. 2.—Δύσις ὄρα β. λ. 13.—Σελήνη 3 ἡμέρων

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ 5 Μαρτίου

Βαροόμετρον 756.61
Θερμοκρασία Κελσίου Μίγ. 19.3 Ἑλλάξ. 6.6
Ἄνεμος ΒΔ. Ἰσχύος ἀνέμου 1.0 Κάλυψις διὰ νεφῶν 0.0

Τηλεγραφήματα Πρακτικὸν Ἡγας

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 18 Μαρτίου Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐνεκὸν αἰτίων πτώσεως μένει ἐν τῷ ὁματίῳ του ἐμωλωπισθῆ ἐλαφρῶς ἐν τῇ ἀρχῇ του κατὰ τὸν βραχίονα.

ΒΙΕΝΝΗ αὐθημέρον. Διαφεύεται ἐπισημῶς ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς βασιλευσίνης ἡ ἀγῆ περὶ προεκτάσεως τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης.

ΚΑΝΣΑΝΤΙΝΟΠΟΛΙΣ αὐθήμερον. Ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ τῆς ἀποστολῆς εἰς Ἑλλάδα, ἀποβλήσονται ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐπισημῶν.

Εἰδήσεις

Χθὲς ἐχειροτονήθη ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ εἰς ἀρχιεπίσκοπον τὸν Ἀργολίδος ὁ ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου κύριος **Νίκανδρος Δελοῦκας**, ἐξ Ἀκρατίας τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας καταγόμενος, λειτουργησάντων τοῦ Σ. Μητροπολίτου κυρίου Προκοπίου καὶ τῶν Σ. ἀρχιερέων Ἰθάκης καὶ Ἄνδρου. Ἡ τελετὴ ἐγένετο μετ' ὄλης τῆς σεμνότητος καὶ μεγαλοπρεπειᾶς, παρεσταθείσης ἀπάσης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας μετὰ τοῦ ἐπιτελείου αὐτῆς. Προσέτι παρευρέθησαν πλείστοι ἀξιότιμοι συμπολίται καὶ φίλοι αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ οἱ βουλευταὶ Ἀργολίδος. Μετὰ τὴν λειτουργίαν διένειμε τὸ ἀντιδώρον τῆ Α. Μ. τῆ βασιλίσσης, ἧτις μετὰ συγχροατηρίων ἠρπάσθη τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ὡς καὶ οἱ βασιλόπαιδες καὶ πάντες οἱ περιετώτες, ἔλαβον μετὰ τοῦ ἀντιδώρου τὰς εὐλογίας τοῦ νέου ἀρχιερέως, ὅστις προὔπεμφθη ὑπὸ τῶν φίλων του μέχρι τῆς οἰκίας του, ἐνθα ἐδέξατο τὰ συγχροατήρια αὐτῶν. Ὁ κ. Νικάνδρος μετὰ ἑνδεκαετῆ διαμονὴν ἐν τῇ ἐιρημένῃ Μονῇ, ἐξ ἐνθέμου ζήλου πρὸς τὰ γράμματα φλεγόμενος, ἀνεχώρησεν ἐκείθεν τὸ ἔτος 1858 καὶ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ἐνθα ἰδίαις δαπάναις ἤρξατο τῶν σπουδῶν του τακτικώτατα καὶ ἐπιμελεστάτα. Διακούσας δὲ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν τῇ Ριζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ φιλοσοφικὰ καὶ θεολογικὰ εἰς τὰς οἰκείας σχολὰς, τὸ ἔτος 1873 μετὰ τοῦ ἀγίου Σίφου συνεξετασθείς, ἔτυχε τοῦ βαθμοῦ προλήτου (διδάκτορος) τῆς θεολογίας. Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τῶν σπουδῶν του, διακρίπων τὴν φωνήν, ὑπερέτει ὡς ἱεροδύκωνος, ἐν ἀλλοῖς ναοῖς καὶ, ἅμα τῇ ἐγκαινιάσει τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ, ἐν αὐτῷ ἐπὶ 8 ἐτη, ὅθεν προσέλαβεν αὐτὸν ὡς τοιοῦτον ἡ Α. Μ. τὸ 1870 ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἀνακτορῶν, ἐν ᾧ διετέλει μέχρι τῆς εἰς ἀρχιεπίσκοπον ἐγκαρσίσεώς του. Ὁ κ. Νικάνδρος κατὰ τὸ εἰκοσιετρετάκις χρονικὸν διάστημα τῆς ἐν Ἀθήναις διαμονῆς του διῆγε βίον σώφρονα, συνετὸν καὶ ἱεροπρεπῆ, ἀρμόζοντα τῷ ἀξιώματι αὐτοῦ· διὸ αἱ Α. Α. ΜΜ., εὐκταστῆσειται,

Ἐτίμησαν αὐτὸν τὸ 1878 μετὰ τὸν κατόπιστον τοῦ Σαῦθρος, τὸ δὲ 1880 ἡ ρωσικὴ Αὐλὴ μετὰ τῆς Ἁγίας Ἄννης. Διαίρησις δὲ ἐληνοδιδάσκαλος τὸ πρῶτον εἰς τὸ γ' τῶν ἐνταῦθα σχολαρχείων, καὶ εἶτα καθηγητὴς τῶν ἱερῶν μαθημάτων τοῦ γ' γυμνασίου, θεολογικώτατα καὶ ἐπιμελεστάτα εἰδίδασκε τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ μαθήματα μέχρι τέλους παρελθόντος μηνὸς ἐπαμύνει καὶ διὰ τὴν παιδείαν του ὁ κ. Νικάνδρος, καὶ διὰ τὴν χρηστότητα καὶ τὸν ἱεροπρεπῆ αὐτοῦ χαρακτῆρα, τιμᾶται καὶ ἀγαπάται παρὰ πᾶς ὀθνηναϊκῆς κοινωνίας. Ὅθεν ἵνα ἐπαξίως ἐκλήθῃ εἰς τὸ ὑψηλὸν τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα καὶ διαπιστεύθη αὐτῷ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡ πνευματικὴ ποιμαντορία τῆς Ἀργολίδος. Συγχαίρομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐντέθειν τοῖς τε Ναυπλιοῖσι καὶ Ἀργείοις, τυχοῦσι τοιοῦτου ἀξίου ποιμενάρχου.

Ἀθῆναι, 9 Μαρτίου, ἄραγετα ἡ ἀνοιξίς, καὶ ἰδοὺ, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθιμον, σπείρουσι βασιλικὸν τὸν εὐωδέστατον, καὶ ἁγῆν ὅσον ἄνεμος ὁ ἀφροντιστὴ ἀρωματίζων τὸν περὶ γῆρον. Εἶνε ὅσον ἡ ἀρχὴ τῆς Ἰσημερίας αὐρίου. Ὡς κόρη μετὰ τὰ κάλλη τῆς ἀφροντιστῆς καὶ τῆς καὶ τινάσσει μακρὰν τὰ βαρᾶ ἐπακομὰ τῆς καὶ ἀρωματίζων τὸν περὶ γῆρον. Ὡς κόρη μετὰ τὰ κάλλη τῆς ἀφροντιστῆς καὶ τῆς καὶ τινάσσει μακρὰν τὰ βαρᾶ ἐπακομὰ τῆς καὶ ἀρωματίζων τὸν περὶ γῆρον. Ὡς κόρη μετὰ τὰ κάλλη τῆς ἀφροντιστῆς καὶ τῆς καὶ τινάσσει μακρὰν τὰ βαρᾶ ἐπακομὰ τῆς καὶ ἀρωματίζων τὸν περὶ γῆρον.

Χθὲς ἐτελέσθη τὸ ἀγγελθὲν μνημόσυνον τῶν ἐν Λευκοῦσσι καὶ Λεϊσθῶν πεσόντων ὑπὸ τοῦ συλλόγου Ἰωάννινα, εἰς ὃ παρεσαν πλείστοι στρατιωτικοὶ, πολιτικοὶ καὶ λόγιοι. Τὸν κατάλλειον λόγον ἐξερῶνῃσεν ὁ παρεπιδήμων φιλόπατρις κ. Θ. Α. Πασιγίδης. Ἡ ἱεροτελεστία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ σουλιώτου Παπα Ἰγνατίου, ἀδελφοῦ τοῦ Παπᾶ Βασιλείου, οἷτις πρῶτοι ἦσαν τὰ ὄπλα ἀπὸ τοῦ 1854. Ὁ στρατηγὸς κ. Δ. Νότη Βότσαρης, ἡ σύζυγος αὐτοῦ, ὁ υἱὸς του, ὁ συνταγματάρχης κ. Σέρος καὶ πλείστοι ἐπλαρχηγοὶ σουλιώται καὶ χειμαρριῶται ἐκεῖ παρήσαν. Τὸν δίσκον ἐξωγράφισεν ὁ πατριώτης κ. Ἀθ. Κοτρότσος. Ὁ θαρρομυρτώτετος στέφανος ἔφερε τοιαύτη ἐπιγραφήν: «Τοῖς ἐν Λευκοῦσσι καὶ Κ. Λεϊσθῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας πισθῶν Ἡρώσι τῷ 1877 τῶνδε τὸν θαρρομυρτώτερον ἢ Ἡπειρος βαρυστέφανον ἀνέθηκε χεῖρὶ τῶν παρεπιδήμων Ἰωαννιτῶν ἐν ὅσῃ τῆς Παλλίδος»

Ἀγγέλλεται ἐκτακτος συνεδρίασις τοῦ συλλόγου κατ' αὐτὰς.

Μετὰ χαρᾶς βλέπομεν τὸν ζήλον, ὅς οὐ ἐμπνέεται ὁ διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων κ. Α. Μανσόλας εὐδύν ἐν αὐτοῖς χάσας, μάλιστα μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν καὶ τοῦ προκατόχου του κ. Κροκιδῆ, ὅστις τόσα σωτήρια ἐκάστοτε προέτεινε, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἠτύχησε νὰ ἴδῃ υπερπηδῶμενα ὅσα γενικωτέρα πολιτικὴ καχεξία ἐξ ἀντανκαλάσεως παρεβάλλει καὶ εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν. Ἀλλὰ τῶν ταχυδρομείων ἡμῶν ἡ κατάστασις ἔχει σχέτιν μετὰ τὰ ξένα κράτη καὶ πρέπει, τέλος, νὰ ἴτραπῶμεν. Ὁ κ. Μανσόλας περιστέλλει πλείστα, συνέστησε τὰ βέλτεστα, περὶ ὧν λεπτομερῶς βραδυτέρον, εὐτυχῶς δ' ἔχει τὴν ἀνωτέραν ἐνίσχυσιν, ἐξ ἧς καὶ μόνῃς ἐλπίζεται, ὅτι ἂν ἀρεθῇ ἐλεύθερος εἰς τὰς ἐνεργείας του τοιοῦτος βέλτερος καὶ ἐπίμονος διευθυντῆς, εἰμπορεῖ κατὰ νὰ γίνῃ. Πρόκειται νὰ προσκληθῇ ἐξ Εὐρώπης εἰδικὸς διοργανωτῆς, νὰ ἐρεθισθῇ καὶ ἄλλοι σταθμοὶ ταχυδρομικοὶ ἐν τῇ πόλει, νὰ ἐξατραλισθῶν τὰ ἐπι συστάσει γράμματα (ὄν χιλιάδες ἀπό-

—Μιά μηλιά σ' ένα βουνό,
σ' ένα πράσινο λαγκάδι,
έκαμν' άνθη τό πουρνό
και καρπούς τό βράδυ . . .

'Απ' τὰ νέφη τού Βοριά
μι' άστραπή σφυρίζει,
και τής καίει τὰ κλαριά
και τὰ μηλα της σκορπίζει!

“Ένα μηλο, πονετό
τής τ' ανάγειωσε τό ρυάκι,
κ' έξερύτρωσε άπ' αυτό
έν άχνό δεινδράκι.

Και ξανά πά στο βουνό,
στο χλωρό λαγκάδι,
έκαμν' άνθη τό πουρνό
και γλυκόμηλα τό βράδυ....

Φοβερός Βοριάς περνά,
ξερριζώνει και τό παίρνει
και σέ μέρη μακρονά
ό σκληρός τό σέρνει!

Μά τή ρίζα του ή γή
σπλαγχνικά σκεπάζει,
πριν παγώση και καγή.
Και ξανά βλαστάρια βγάζει.

Και μακρά 'πό τό βουνό,
άπ' τό πράσινο λαγκάδι,
έκαμν' άνθη τό πουρνό
και καρπούς τό βράδυ....

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Τό μαθαίν' ό βασικός
και πηλά στη Πύλα.

Τό τρυγούν έφτά βολαίς
και τό κόφτουν άπ' τή ρίζα!

Νά τού πών άρρωστικό
τά έφτά γλυκά του μηλα
και κρεβάτι νεκρικό
τά ξερά του ζύλα! . . .

Τώρα 'πάνω στο βουνό,
στο χλωρό λαγκάδι,
πούναι τ' άνθη τό πουρνό
τά γλυκόμηλα τό βράδυ! . . .

“Ολίγο λίγο άδυνατεί και σβένεται ή φωνή της”
όλίγο λίγο εδίαγμε τ' άσθενικό κομμάτι της,
κ' έκουβαριάσθηκε στη γή.

“Ολίγο λίγο ή φωτιά σιγαλάθεται και σβύνει”
κ' οί τσουχεροί οί άνεμοι συγχάθονται κ' εκείνοι
και χύνεται τριγύρω της σκοτίδα και σιγή.

Μόν' κάπου κάπου ένα θεριό στ' απόμακρα γουριάζει,
μά, σαν να μην αποκοιτά, σαν να φοβάται μοιάζει
να 'μβή μέσ' στη χαλοσπιτιά.

Θαρρείς πώς βλέπει κάτι τι π' αλάργα τό ζιππάζει
και σιείτ' άπάν' από τή γή και τή γρηά σκεπάζει,
πού τρέμ' αυτού μισόγυμνη στη άφλογη φωτιά.

“Ολίγο λίγο χάθηκαν τὰ νέφη σκορπισμένα.
Τ' άστέρια, οί νυχτοφύλακες, έσβύσαν ένα ένα
τό νυσταγμένο τους κερί,
και γέρνει ν' αποκοιμηθή και τό χλωμό φεγγάρι,
γιατ' ό χυρός Λύγερινός τή βάρδια τ' έχει πάρει
κι' ώρξιος τής 'Ανατολής; τήν είσοδο φρουρεί.

Κ' ή πάχνη άπλωσε παντού ένα ψυχρό σεντόνι
και σκέπασε τήν άσχημιά που τὰ λειβάδια ζώνει

να μη σκιαχθή ή παρθέν' Αύγή.
Και σκέπασε τή μαύρη γή με τό λευκό της χρώμα
γιατ' είναι τόσο φοβερή ή όψη της ακόμα,
πού ως κι' ό ήλιος παρκαγει σαν άλλοτε να βγή.

'Από μακρά ένα σύμμετρο σκιασμένους ήλιους στέλλει!
Μήπως για προσευχή καλεί, μήπως χαρά άναγγέλλει,
μήπως τόν κίνδυνο κηρύττει;
Διές τό χωριό πώς ζύπνισσε! ώ, διές το πώς καπνίζει!
'Η φλόγες τό ζαλίσκανε, κι' ό χάρος τό κοιμίζει,
να μη ξαναζυπνήση πιά, να μη σωθή ξανά!

Αυό τρει; Τσεκέζοι παρ' έδώ στα τέσσαρα πλαλόνε.
καμπούσι καθαλάριδες κοντά τους κυνηγόνε,
στο χέρι τό γυμνό σπαθί.

Γιατί τό ένα τό σκυλί, πά στ' άλογού τή σέλλα
βαστάει μιá λειπόθυμη, μιá χριστιανή κοπέλα,
μιá νύφη που τήν στόλιζαν γά να στεφανωθή!

Κοντά σου κόκκαλα γυμνά 'πό ζώα κι' άπ' ανθρώπους,
λευκά σαν μνημορόπετοικς σ' έρημιωμένους τόπους,
πούσαν περβόλια μιá βολά!

Και δυό σκυλιά μισόψωρα και ζηνηστικωμένα
ένα κεφάλι ανθρώπινο τραβούνε γανασμένα
και προσπαθούν να βγάλουνε 'πό μέσα τὰ μυαλά.

Τριγύρω στοάταις έρημιας με εύκαιρ' άργαστήρια,
με τοίχους δίχως πορτάλα και δίχως παραθύρια
σκαλωσιωμένους στη φωτιά.

Κι' ουδέ 'να πλάσμα ζωντανό στα σπίτια τὰ καμμένα,
ούτε σκυλι πετούμενο στα δένδρα τὰ κομμένα,
ούτε 'πό τούτη τή γρηά μεσ' στη χαλοσπιτιά.

“Ολίγο λίγο εκείν' ύπάρχει τ' άπ' ήλιος τ' άπ' ήλιο
έπειτα και τόν ήλιον άπ' ήλιο και ήλιο άπ' ήλιο
και ήλιο άπ' ήλιο για τήν πίστη.

Κι' άπ' ήλιο τήν συνέφερον ή πάχνη ή παγωμένη,
κι' είδε πώς έμειν' άτεκνη όλόμοναχ' ή καιμένη,
τ' ής έραργίσθηκ' ή καρδιά κι' άπέμεινε νεκρή!

Τήν είδ' ό ήλιος κ' έστειλε 'να σύνεφο θλιμμένο
και τήν έμοιρολόγησε κ' έχυσε βουρκιωμένο
τά δάκρυά του για βροχή.

Κι' όλη τή νύχτα έφτά ψυχαίς φυλάγαν έκειπέρα,
να μη τούς φάγουν τὰ θεριά τήν άταρη μητέρας.....
Θέ να βρεθή ένας χριστιανός να θάψη τή φωτιά;

ΣΗΜ. Τό τίςτιμα τής γραφής καθ' ό έπιπόσωμεν τό άνωτέρω ποίημα
περιείχθημεν έν τού προχείρου ως συνθίστερον και συμπωνότερον πρός
τήν προφραν τής δημόδους, τού ποιητού έπιφολασσομένου εις τήν γενικήν
έκδοσιν των έργων του να έπραμόση τοιαύτο όμοιοκαρπότερον και μάλλον
σύμμερον τή γραμματική ήθεραφεία.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΣΙΑΠΡΟΔΡΟΜΟΣ. Κατά Τρίτην και Σάββατον έν Πειραιώς μέν τή
4 1)2 π. μ. έξ 'Αθηνών δε τή 5 π. μ. Τας λοιπάς ήμέρας έν Πειραι-
ώς τή 5 1)2 π. μ. μέχρι: 10 1)2 π. μ. και έξ 'Αθηνών τή 6 π. μ. μέχρι
τής 11 π. μ.

ΑΤΗΟΠΛΟΙΑ 'Αναχωρήσεις. “Ωρα 7 π. μ. άτμόπλοιον Γουδή εις
'Αργολικόν κόλπον.

'Αρξίσει. “Ωρα 2 π. μ. έλληνικόν έξ 'Επιτανήσου και 'Ακαρνανίας
Κοιλάει και άλληλογραφίαν 'Εσπερίας.

ΤΑΧΥΡΟΜΕΙΟΝ. Μέχρι τής 6 π. μ. διά Πελοπόννησον, Στε-
'Ελλάδα, 'Εββοίαν, Θέσσαλίαν και 'Αργολικόν κόλπον.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ. 'Αρξίσει Πάγος (έν τού πινακίου) ώρα 12 π. μ. ήμελειο-
δικειών 10 π. μ. 'Εγγυοδικειών ν. πλευράς 10 π. μ. Πταισμ. δικειών 9 π. μ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ. Θέατρον 'Αθηνών (σειρά θεωρείων δευτέρα)
'Η Περγόλη»

